

C Drievuldigheidszondag
15 juni 2025
M. Assumpta

Eerste lezing (Spr. 8, 22-31)
Uit het boek der spreuken

De Wijsheid zegt:
“ Ik bestond reeds voor God de wereld schiep.
Voor er iets anders bestond, was ik er al.
Lang voor er oceanen waren,
en er water door de rivieren stroomde.
De bergen en de heuvels waren er nog niet.
Ook niet de aarde en de velden,
en het vuur en de wind.
Ik was erbij toen God aan zijn schepping begon,
toen hij de hemel maakte,
en een grens bepaalde tussen het water en de lucht.
Ik was erbij toen Hij een scheiding maakte tussen zee en land,
en aan de zee zijn wetten oplegde.
Ik was erbij toen hij de grondvesten van de aarde bouwde.
Steeds was ik erbij, aan Gods zijde.
Ik deelde in zijn vreugde, elke dag opnieuw,
en ik was opgetogen over het ontslaan van de aarde,
en over de mensen die er wonen.”

Tweede lezing (Rom., 5, 1-5)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,

Wij stemmen ons leven af op God, die liefde is,
omdat we geloof hechten aan het woord van Jezus, de Christus.
Hij heeft ons immers duidelijk gemaakt
dat God vol genade is voor ons allemaal.
En daardoor leeft in ons de hoop
eens het doel te mogen bereiken
dat God voor ons heeft voorzien.
Er is zelfs meer:
de ellende en onderdrukking, die we moeten verdragen,
ontnemen ons die hoop niet,
omdat we beseffen dat we erdoor sterker staan in ons geloof,
en er ook oprechter naar leren leven.
Ook nu reeds legt God zijn liefde in ons hart.
Zo vervult hij ons met zijn Geest.

Evangelie (Joh., 16, 12-15)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

In zijn afscheidswoord zei Jezus tot zijn leerlingen:
"Ik zou jullie nog heel veel willen vertellen,
maar jullie kunnen het nu nog niet begrijpen.
Wanneer jullie echter vervuld zullen zijn van mijn geest,
zullen jullie inzien wat waar is.
En die geest heb ik niet uit mijzelf,
maar heb ik gekregen van de Vader,
die ons doet inzien wat de toekomst brengen zal.
Het zal dan duidelijk worden
wat ik jullie altijd voorgehouden heb.
Want wat van mij komt, komt ook van de Vader.
De geest die mij bezielt, is geen andere dan de geest waarmee de Vader ons
bezielt."

Homilie

Z en B,

Niet zolang geleden op Klara benoemde iemand een mooi stukje muziek als 'het klinkt als heimwee naar een utopie'.
Die woorden raakten mij.
Want ik dacht: hetzelfde zouden we kunnen zeggen van wat leeft op vandaag bij mensen die het goed menen.
Ze kunnen er niet bij dat er in onze wereld zoveel verkeerd loopt.
En ze denken: zo heeft God het toch niet bedoeld toen hij de wereld en de mensen heeft geschapen.
Ja, er leeft bij die mensen een verlangen naar een ver verleden waarover geschreven staat 'En God zag dat het goed was.'
Dat verlangen kunnen we heimwee noemen.

Waar verlangen ze dan naar? Naar een utopie?

Jawel, een utopie.

Maar let op: doorgaans begrijpen we utopie als een illusie, een niet te bereiken droombeeld.

'Heel mooi,' zeggen we, 'maar het is een utopie. Je stelt je maar wat voor. Je bent aan het fantaseren.'

Maar als we naar de oorsprong van het woord kijken krijgt het een andere betekenis. Utopie is een in oorsprong Grieks woord: oe-topia. 'Oe' betekent 'niet'. En 'topos' betekent 'plaats'.

Zo kunnen we utopie evengoed verstaan als: iets dat wel bestaat, maar niet op een bepaalde plaats.

Mensen hebben altijd geleefd met de heimwee naar een utopie.

Toen het Joodse volk wegtrok uit Egypte leerde Mozes hen dromen van het beloofde land.

Toen Jezus zijn leerlingen onderrichtte leerde hij hen verlangen naar het Rijk van God.

Toen Karl Marx zijn Communistisch Manifest schreef riep hij de arbeidersklasse op om te bouwen aan een klasseloze maatschappij.

Maar geen één bedoelde daar een bepaalde plaats mee, een plek of een land. Neen, het ging hem om een bepaalde manier van leven, van met mekaar omgaan, van samen-leven.

Het beloofde land zou daar zijn waar mensen de tien woorden van op de Sinaï ten volle zouden beleven.

Het Rijk van God zou daar zijn waar Gods liefde heel onze samenleving zou doordringen.

De klasseloze maatschappij zou daar zijn waar niemand een ander nog zou onderdrukken of domineren.

Maar het is telkens misgelopen wanneer men van die toekomstdroom een plaats heeft gemaakt.

Zie maar hoe massaal mensen worden gedood omdat zij die zich het 'uitverkoren volk' noemen, iedereen willen verdrijven uit het land dat ze voor zichzelf claimen als 'hun beloofde land'.

Zie maar hoeveel mensen doorheen de tijden bang werden gemaakt omdat men van het Rijk van God een plek had gemaakt, ergens ver weg in het hiernamaals, waar men alleen maar naartoe kon wanneer men zijn leven lang zoveel regeltjes nauwgezet had onderhouden.

Zie maar hoe in de landen waar men een klasseloze samenleving zou bouwen volgens de ideeën van Marx dictatoriale regimes ontstonden, waar vrijheid van meningsuiting en democratie ver te zoeken waren.

Z en B,

Geloven, dat is leven vanuit het heimwee naar een utopie.

Dat is in de spanning staan tussen wat er is en wat er zou kunnen zijn, tussen 'nog niet' en 'nu reeds'.

En Jezus van Nazareth heeft zijn leerlingen geleerd in die spanning te leven.

Hij vertelde hen van het huis van de Vader, waar liefde het laatste woord zal hebben, waar niemand uitgesloten zal worden, waar alles goed zal zijn.

Maar hij leerde hen ook er dagelijks werk van te maken, niet op te geven, te blijven geloven dat het ook hier en nu zin heeft mee te bouwen aan dat huis van de Vader. Ook al zijn er velen, die andere keuzes maken.

En als wij hem willen volgen moeten ook wij in die geest met mekaar omgaan.

Dat is de boodschap van het feest van vandaag, het feest van de Drie-eenheid: op weg gaan naar het huis van de Vader, naar het concrete voorbeeld van de Zoon, om ook in onze tijd volgens hun Geest te leven, om niet op te geven en ver te mikken.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.